

καὶ τὰ προσκέφαλα· ἡ θύρα τοῦ δωματος σείεται, ἀλλὰ δὲν ἐνδίδει· κτύπος σφοδρότερος συντρίβει αὐτήν, καὶ ἄγριοι καγχασμοί, εἰς οὓς ἀποκρίνονται οἱ θρῆνοι τῶν παιδίων καὶ τικῶν ὑπηρετῶν, ἀντηχοῦσιν. Οἱ ὄρεινοὶ ἀνεκάλυψαν ἀπροσδοκίτως τὸν σφῶν τῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ἐνόηζον μακρὰν εἰς τὸ δάτος· ἡ πριγκήπισσα Ἄννα ἀνεγείρεται ἐναγκαλιζομένη τὸ τέκνον τῆς· ἀλλ' ἀρπάζεται καὶ σύρεται μετὰ τῶν ταλαιπῶρων συντρόφων τῆς. Ὅτε δὲ ἐφθασαν εἰς τὸ μέσον τῆς κλίμακας, αἱ πριγκηθεῖσαι βαθμίδες ἐνδίδουσι, καὶ ἄρπαγες καὶ γυναῖκες καταπίπτουσι· τὸ βρέφος πίπτει ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς πριγκηπίσσης, καὶ μάστιγ ἀναγκάζεται ἡ ταλαιπῶρος νὰ τὸ ἀναλάβῃ. Ἐν τοσούτῳ οἱ ὄρεινοὶ ἀνεγείρονται καὶ φιλονεικοῦσι τίς ν' ἀρπάσῃ τὴν οἰκοδόμοισιν τὴν ὁποίαν ἀνεγνώρισαν. Ἰδοὺ ἀκτινοβολοῦσιν αἱ σπάθαι των, καὶ ἡ πριγκήπισσα μεταβαίνει ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλον. Ἐπὶ τέλους μένει εἰς ἐκεῖνον ὅστις εἶχε πρῶτος ἀρπάσει αὐτήν ἐπὶ τοῦ δωματος, ἀλλ' εἰς ἐλευθερὴν κατάστασιν· διότι εἴαν δὲν ἐσκέπαζε τὴν γύμνωσιν αὐτῆς ἢ κατὰ τὴν συμπλοκὴν λυθεῖσα μακρὰ κόμη τῆς, θὰ ἐφάνετο σχεδὸν ὀλόγυμνος εἰς τοὺς ὄρεινοὺς. Κυριευθεῖσα οὕτω ὑπὸ τοῦ πρώτου ἄρπαγος, ὅστις ἐφάνετο ἐκ τοῦ ἐνδύματος ὅτι ἦτο Μαυρίδης (*), ἀπετίθη εἰς πλυνόν, ὅπου προσέταξεν αὐτὴν νὰ περιμένῃ. Μετ' ὀλίγον δὲ ἐπανελθὼν παρελάβε καὶ ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν αὐλήν, καὶ ἐκάθισεν αὐτὴν μετὰ πολλῶν ἵππων, ἵνα ἴσως τὴν κρύψῃ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν συμπατριωτῶν του. Παρατηρήσας τότε τὰ πολυτιμα ἐνώτια τῆς πριγκηπίσσης ἠθέλησε νὰ τὰ λάβῃ· ἀλλ' αὐτὴ ἀπήντησε διὰ νευμάτων ὅτι εἴαν μόνον φέρῃ πρὸς αὐτὴν τὸ τέκνον τῆς θέλει τὰ παραχωρήσει. Ὁ ὄρεινός ἀνεχώρησε καὶ πάλιν, καὶ ἐπανελθὼν ἔφερε τὴν μικρὰν Λυδίαν, τῆς ὁποίας τὰ πολυτιμα σπάργανα εἶχον γενεῖ ὅ,τι καὶ τὸ ἐνδυμα τῆς μητρὸς τῆς· ἡ δὲ πριγκήπισσα ἐκβαλοῦσα τὰ ἐνώτια ἔδωκε τῷ ὄρεινῳ. Ἐὶς δὲ τίς ἄλλος ὁμιλῶν ὀπωσοῦν τὴν ῥωσικὴν, ἠρώτησεν εἴαν εἶχε κεκρυμμένα χρήματα· ἐκείνη δὲ ἀπεκρίθη ὅτι δὲν εἶχε, καὶ ὅτι ἦσαν ἐλεύθεροὶ νὰ ἐρευνήσωσιν.

(* Ἐπιτετα συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΔΙΚΗ ΠΕΡΙ ΕΙΚΟΝΟΣ. Κατὰ τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν ἐνίοτε ὑποβάλλονται εἰς τὴν κρίσιν τῶν

(*) Μαυρίδαι ὀνομάζονται εἰ σωματοφύλακες τοῦ Σικαίλ· εἶσι δὲ ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων, καὶ συγκροτοῦσιν εἶδος ἀδελφότητος ἠρωματοειδῆ καὶ στρατιωτικῆς, ὁμιλοῦμενοι ν' ἀπίχουσι πᾶσαι συμπηθείας πρὸς τοὺς ἰδίους συγγενεῖς. Καὶ ἀγαθοὶ μὲν ὄντες δὲν νομοφύονται, ἐγγαμοὶ δὲ ἀπίχουσι τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδίων αὐτῶν ἐν ὅσῳ ὑπηρετοῦσι τὸν Σικαίλ.

ὀρκωτῶν καὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων. Ἰδοὺ δὲ μία ἀρκατὰ περίεργος·

Ζωγράφος τις, Βράουν τὸ ὄνομα, ἐνήγαγέ τινα Τένναν ζητῶν 85 δραχμάς, ἀντίτιμον τῆς εἰκόνος τῆς συζύγου αὐτοῦ, τὴν ὁποίαν κατασκεύασε μὲν ἐκεῖνος, οὗτος ὁμοῦ δὲν ἐδέχετο λέγων ὅτι δὲν ὁμοιάζει τὸ πρωτότυπον.

Ὁ Κ. Βράουν εἶπεν ὅτι μετέρχεται τὸν ζωγράφον πρὸ 50 ἐτῶν, ὅτι πρὸ 30 ἐξέθετο εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ βασιλ. ἀκαδημίαν ἀξία λόγου φιλοτεχνήματα, καὶ ὅτι πρὸ 20 ἐζωγράφησεν αὐτὸν τὸν ἐνάγοντα τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὥστε ἂν καὶ παρῆλθον τοσαῦτα ἔτη ἡ ὁμοιότης εἶναι μεγίστη· διὰ τοῦτο ὁ Κ. Τένναν παρήγγειλε καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ τὴν εἰκόνα. Μετὰ τὴν κατασκευὴν ταύτης ὁ Κ. Τένναν συνεκάλεσε συμβούλιον γυναικῶν εἰς τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ κρίνῃ εἴαν ἦτο ὁμοία· αὐταὶ δὲ ἐξέμεσαν τὰ ἐξ ἀμάξης κατὰ τοῦ ἔργου του.

Καὶ ὅλοι μὲν ἀπεφάνθησαν ὅτι οὐδὲ σκιά ὁμοιότητος ὑπάρχει μετὰ τῆς εἰκόνος καὶ τοῦ πρωτοτύπου· μία δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπεν ὅτι ἡ εἰκὼν ἦτο καινὸν τι φαινόμενον, γυνὴ βάρως ἔχουσα 126 χιλιογράμμων (twenty stone woman), καὶ ὅτι οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου τῆς ἦσαν διπλασίως ὀγκωδέστεροι τοῦ πρωτοτύπου. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ζωγράφος προέτεινε νὰ καταμετρήτῃ ἀμφότερα, καὶ ν' ἀποδείξῃ οὕτω ψευδῆ τὴν ἔνστασιν· ἀλλ' οὔτε τὴν πρότασιν ἐδέχθησαν οὔτε τὰ συμφωνηθέντα ἐπλήρωσαν.

Ὁ δικηγόρος τοῦ ἐναγομένου εἶπεν ὅτι ἡ ἀνομοιότης ἦτο καταφανής, καὶ ὅτι ἐπειδὴ ἡ Κ. Τένναν ἦτο παρούσα, τὸ δικαστήριον ἐδύνατο νὰ συγκρίνῃ τὴν εἰκόνα μὲ τὸ πρωτότυπον (Γέλιος γενικός).

Ἡ Κ. Τένναν προσέβη τότε εἰς τὸ μέσον, ἀπέβαλε τὸν πῖλόν τῆς, καὶ περιτυλίξασα τὴν κεφαλὴν μὲ τὰ κεφαλοδέσμιον τὸ ὁποῖον ἔφορει ὅτε ἐζωγραφήθη, ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον τῶν μαρτύρων, ἐνῶ ὁ σύζυγός τῆς ἐκράτει πλησίον τοῦ προσώπου τῆς τὴν εἰκόνα.

Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν παρετήρησε τὸ δικαστήριον ἰκανὴν ἀνομοιότητα· ἀλλὰ πρὸς ἀποφυγὴν παντὸς λάθους, ὁ πρόεδρος διέταξε νὰ φέρωσι πλησίον τοῦ ἀμφοτέρω τὰ ἐξεταζόμενα (καὶ νέος γέλιος).

— Ἰδοὺ δύο ἐστιακόροι, εἶπεν ὁ δικηγόρος τοῦ ἐναγομένου, μὲ καταμαυρισμένα φορέματα, τῶν ὁποίων τὸ πρόσωπον πρὸ πολλοῦ μένει ἀνιπτον. Ἐὰν βάλωμεν τὴν εἰκόνα ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς των, πιθανὸν νὰ εὐρωμεν μετὰ τῶν ὁμοιότητων (καγχασμοί).

Ἡ Κ. Τένναν παρεπονέθη πικρῶς ὅτι ὁ ζωγράφος τὴν ἐζωγράφησε μὲ γένειον, καὶ διεμαρτύρετο δεικνύουσα τὸν πώγωνά τῆς, ἐνῶ τὸ ἀκροατήριον ἐκάγχαζεν, ὅτι ἡ φύσις δὲν ἔδωκεν αὐτῇ τοιοῦτο ὄψρον. Τὴν κατέπεισαν ὁμοῦ ἐπὶ τέλους ὅτι τὴν ἐπιτιθέμενον γένειον ἦτο σκιά, ἀναγκαῖα εἰς πᾶσαν καλὴν ζωγραφίαν.

Μετὰ μακρὰν καὶ σύντονον ἐρευναν τὸ δικαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ὁμοιάζειν ἡ εἰκὼν τὸ πρωτότυπον.